

Gończ Bernard

Data urodzenia: 1877

ksiądz katolicki, proboszcz w Luzinie, ofiara zbrodni niemieckich, członek zwyczajny TNT w l. 1906-1921.

Urodzony w Kościerzynie, syn murarza Józefa i Marianny. Uczeń Królewskiego Progimnazjum w Kościerzynie (w l. 1890-1898) i Królewskiego Katolickiego Gimnazjum Męskiego w Chełmnie. W trakcie nauki zaangażował się w działalność koła Filomatów Pomorskich. Z organizacji został jednak wyrzucony za zaniedbanie obowiązków. Przyczynił się do aresztowania członków organizacji, składając obciążające zeznania podczas toruńskiego procesu filomatów pomorskich (1901 r.). W 1905 r. zakończył studia teologiczne w Seminarium Duchownym w Pelplinie, otrzymując święcenia kapłańskie. Wikary w Debrznie, Lęgu, Radawnicy i Gdańsku oraz kuratus w Borowym Młynie. Od 1920 r. proboszcz w Luzinie. Po wkroczeniu Niemców aresztowany w 1940 r. i osadzony w Wejherowie i obozie KL *Stutthof* i KL *Sachsenhausen*. Rozstrzelany w lipcu 1940 roku.

Literatura:

1. Gończ Bernard (1877-1940) [w:] Mross H., *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1821-1920*, Pelplin 1995, s. 83.
2. Jacewicz W., Woś J., *Martyrologium polskiego duchowieństwa rzymskokatolickiego pod okupacją hitlerowską w latach 1939-1945. Wykaz duchownych zmarłych, zamordowanych lub represjonowanych przez okupanta w diecezjach chełmińskiej, częstochowskiej, łomżyńskiej, łódzkiej i płockiej oraz archdiecezji warszawskiej*, z. 2, Warszawa 1977, s. 55.
3. Wardzyńska M., *Był rok 1939. Operacja niemieckiej policji bezpieczeństwa w Polsce*, Warszawa 2009, s. 107.

Mateusz Stranc